

udſætning, at der efter Raaring ſkal bekendtgjøres en valgt Kandidat.

N. Andersen: Jeg tror ikke, at den ærede Ordfører har ganſke Ret i ſin Opfatteſe af Valgloven; Valgloven beſtemmer kun, ſom det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgreds (Holch) anførte, at naar der ſkjønnes at være Flertal for den ene Kandidat, erklæres han valgt ved Raaring. Naar det derimod ikke kan ſkjønnes, hvor Flertallet er, og det kunde der ikke ved denne Veilighed, — hvor der var mellem 2 og 3,000 Menneſter tilſtede, er det overordentlig vanſkeligt for en Valgbeſtyrelſe at afgive noget beſtemt Skjøn, naar det forekommer den, at Stemmerne ſtaa lige. Jeg tror heller ikke, at Valgloven, ret læst, fordrer Andet, end at Valgbeſtyrelſen ſkal ſkjønne, ſom den bedſt kan, thi der ſtaar ikke det, ſom den ærede Ordfører mente, der ſtod, nemlig, at den ſkal ſkjørne, at der er Flertal for den ene Kandidat. Jeg tror heller ikke, man behøver at forudsætte, at dette er en Mangel ved Valgloven, thi naar man læſer videre og kommer til § 38 om Raaringens Ophævelſe, hedder det der, at den ſkriftlige Afſtemning ſkal begjæres af den eller de Kandidater, der ikke ere valgte ved Raaringen. Naar der nu, ſom i dette Tilfælde, er to Kandidater, hvoraf ingen erklæres valgt ved Raaringen, ere de ifølge Valgloven formentlig begge i deres gode Ret til at forlange ſkriftlig Afſtemning. Jeg tror derfor, at det er fuldſtændig klart efter Valglovens Beſtemmelſer, at der ikke kunde gaas anderledes frem i det givne Tilfælde, end der er.

Ordføreren (Holſtein): Jeg vil blot gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at Valglovens § 39 udtrykkelig nævner, at ſkriftlig Afſtemning kun finder Sted mellem den kaarede Kandidat og de Modkandidater, ſom udtrykkelig forlange det. Der forudsættes ſaaledes altid en kaaret Kandidat, og naar Valgbeſtyrelſen virkelig gjør Alt, hvad den kan, kan den ogſaa erklære, hvem der er valgt ved Raaring. Det vilde være en overordentlig uheldig Praxis, om det blev Brug, at ængſtelige Valgbeſtyrelſer, hvis de ikke klart kunde ſe, hvem der var kaaret, kom til en ſaadan Kjendelſe ſom den, der er afgiven her. En ſaadan Praxis maa det være i hele Valgarbejds, Valſagens og Thingets Interelſe at modarbejde ſaa meget ſom muligt, og den kan kun modarbejdes derigjennem, at man her beſtemt udtaler ſig imod en ſaadan Afholden ſig fra at afgive ſit Skjøn.

N. Andersen: Det var uønkſeligt, om den ærede Ordfører da vilde paaviſe, hvad Valgbeſtyrelſen i ſaa Tilfælde havde at gjøre, naar den, efter at Raaringen er foretaget, er af den Mening, at det ikke kan erklære nogen Kandidat for valgt. Naar den ærede Ordfører ſtiller den Fordring til Valgbeſtyrelſen, ſtylber han den dog virkelig at paaviſe en Regel, ſom kan følges, og hvorved der kan ſtaffes et rigtigt Skjøn.

Ordføreren (Holſtein): Det Tilfælde, at der virkelig ſkulde være abſolut lige mange Stemmer, er ſaa aldeles uſandsynligt, at det er meget upraktiſt at forudsætte det.

Steenstrup: Jeg ſkal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at § 44 indeholder en Beſtemmelſe, ſom i alt Fald analogiſt kan anvendes, thi det Tilfælde, det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgreds (H. C. Holch) anførte før, er jo muligt, Jeg ſætter, at der kun møder 20 Vælgere — i gamle Dage var det ikke ualmindeligt, at der mødte langt under 100 — og at af diſſe: ti ſtemme for, ti imod, ſaa ſtaar Valgbeſtyrelſen der, men ſaa ſiger Valglovens § 44: Træk Lod! (Modſigelſe). Sa det er ikke forbudt.

N. Andersen: Hvad den ſidſte ærede Taler anførte, gjælder kun ved navnlig Afſtemning, det gjælder ikke ved Raaring. Med Henſyn til den ærede Ordførers Udtalelſe om, at Valgbeſtyrelſen maatte kunne afgive et Skjøn, ſiger jeg, at det kunde ikke ſte paa anden Maade end ved at tælle Stemmerne, og det var ikke muligt i en Forſamling paa 2—3,000 Menneſter, der myldrede frem og tilbage imellem hinanden. Det lod ſig ikke gjøre og at ville tvinge Valgbeſtyrelſen til at afgive et Skjøn, ſom den ikke mente at kunne afgive, ſynes mig urigtigt.

H. C. Holch: Jeg ſkal overfor det ærede Medlem for Vro (Steenstrup) bemærke, at § 44 paa ingen Maade afhjælper den Mangel, jeg har anker over, idet den kun taler om navnlig Afſtemning, og dens Regel er alſaa ikke anvendelig, i alt Fald ikke ſom Lovforſkrift med Henſyn til Raaringen.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet var Forhandlingen ſluttet.

Afdelingens Indſtilling om, at de 25 ovennævnte Valg godtjendes, vedtoges uden Afſtemning.